

mæssig Karakter skal foretages i Aar eller ikke. Hvis de ikke er i Gang, er der intet derved at stille op, og som Følge deraf vil det finansielle Resultat ikke forandres væsentligt, da Forsøgene, saa vidt jeg kan skønne, foretages alligevel. Men der er, saa vidt jeg kan bedømme, kun Enighed om, at en saadan Forhandling skal finde Sted, og derom er der ogsaa fra de samme ærede Medlemmers Side stillet Forslag til Tekstanmærkning under Nr. 166. Det forekommer mig, at paa Baggrund af den højt-ærede Landbrugsministers Udtalelser ved anden Behandling og hans Redegørelse i Overensstemmelse dermed i Finansudvalget maa man foretrække at akkviescere ved den Afstemning, som fandt Sted her ved Finanslovens anden Behandling, og jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale, at vi stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 154 staar som stillet af Medlemmer af Venstre. Vi kan for vort Vedkommende tiltræde det, og det samme gælder den dertil svarende Anmærkning under Nr. 167.

Ændringsforslagene Nr. 157, 158 og 159 angaar Rejsseudgifter, hvorom der har været noget divergerende Mening her i Salen paa et tidligere Tidspunkt paa andre Omraader. Spørgsmaalet blev udsat til tredje Behandling. Nu ligger det imidlertid saaledes — og jeg vil gerne motivere i denne Forbindelse, hvorfor vi ikke har stillet Forslag i Overensstemmelse med vore Udtalelser den Gang —, at paa et bestemt Tidspunkt kom Landbrugsministeren i Finansudvalget og søgte Bemyndigelse til at bruge ikke 100 000 Kr., som han oprindeligt havde foreslaaet, men 110 000 Kr. Det vilde altsaa sige, at Bevillingen skulde skæres ned med 30 000 Kr. og ikke, som oprindeligt foreslaaet, med 40 000 Kr. Fra hele Udvalgets Side med Undtagelse af det Parti, hvortil jeg hører, blev der givet Tilslutning til, at Ministeren maatte bruge mindst saa meget. Nu forekommer det mig, at det at gaa hen og stille et Ændringsforslag til en Bevilling, der er afholdt, formentlig kun kan være en Demonstration, som der ikke er nogen Rimelighed i. Naar vi da vil stemme for de Ændringsforslag, der her foreligger, skal der heri dog ikke ligge fra vor Side noget bindende Tilsagn for Fremtiden om, at man vil blive ved dermed. Jeg maa jo mene, at paa et Tidspunkt, hvor der er Tale om at sætte Udgifterne ned, for saa vidt dette da er alvorligt ment, bør Udgifter af den Karakter, hvor man uden at slaa noget i Stykker kan gaa ret skrappt til Værks, ikke afholdes. Jeg har faaet dette under-

bygget gennem Samtaler med ledende Mænd indenfor Husmandsorganisationerne, og jeg er tilbøjelig til at mene, at selv om man fra det ærede Medlem Hr. Olufsons Side vil sige, at disse Forslag ikke er tiltraadt af Husmandsorganisationerne, maa Sagen jo ligge saaledes, at for at vedtage en Lovbestemmelse her i dette høje Ting kan man ikke altid paa Forhaand have sikret sig, at en eller anden Organisation har tiltraadt den; og man skal heller ikke altid afholde sig fra at vedtage en Lovbestemmelse, selv om en eller anden Organisation finder paa at gaa derimod. Jeg har naturligvis — som enhver jo i den Tid, hvori vi lever, maa have — den allerstørste Respekt for Organisationer; men vi kender jo ogsaa dette, at Organisationerne har visse bestemte Opgaver; og at disse Opgaver meget sjældent bestaar i at spare Penge for Statskassen — det kan vi vel blive enige om uden Hensyn til, hvilket Parti vi tilhører. Vi stemmer derfor for de tre Ændringsforslag, uden at der deri ligger noget som helst Tilsagn om, at vi for Fremtiden ogsaa vil kunne stemme for Rejseunderstøttelser i det Omfang, her er Tale om.

Ændringsforslaget Nr. 160 maa vi gaa imod. Det er ganske rigtigt, at dette Ændringsforslag fremkom allerede fra den tidligere Landbrugsminister, umiddelbart forud for Valget i December. Det fik ikke Tilslutning fra anden Side i Finansudvalget paa det Tidspunkt end fra det socialdemokratiske Parti; og de Grunde, der for os var afgørende for at gaa imod det, foreligger fremdeles. Vi kan derfor ikke stemme for det. Tilmed vil jeg jo formode, uden at jeg kan føre Bevis for det, at da vi nu er saa langt henne som i Juli Maaned, og de Arbejder, der er Tale om her, er Arbejder, der strækker sig over mange Maaneder, vil det ikke være muligt at udføre Arbejdet, selv om Ændringen blev vedtaget.

Hvad angaar Ændringsforslagene Nr. 162 og 163, om Redningsdamperne i Esbjerg, vil jeg ikke lægge Skjul paa, at saaledes som Sagen stillede sig paa et bestemt Tidspunkt, havde jeg mange Betænkeligheder ved at gaa med til dette Ændringsforslag; men det maatte jo være afgørende, naar Fiskeridirektøren — og man kan formentlig ikke tillægge ham mindre Sagkundskab paa dette Omraade end Fiskerne selv — saa afgjort og saa absolut i en Skrivelse af 1. Juli gaar ind for det Arrangement, der her træffes. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Olufson — mod sin Villie ganske vist — begaar noget forkert, naar det slaas op her, som om Fiskerne ikke nu kan være fryg-